

گزارش یک مورد لیومیوم پیشابراه در زنان

حسن احمدنیا *

مهندی یونسی رستمی **(M.D.)

چکیده

این مقاله یک مورد لیومیوم پیشابراه در یک زن ۲۲ ساله را ارائه می‌نماید. بیمار با یک توده که از سوراخ مجرای ادرار (meatus) خارج شده و باعث تکرر ادرار، افزایش ادرار در شب (Nocturia) و کاهش قدرت جریان ادرار شده بود، مراجعه نمود. با مشاهده مثانه و پیشابراه (سیستواور تروسکوبی)، توموری دیده شد که از Meatus تا نزدیک به دو سانتی‌متری پیشابراه ادامه داشت. جهت درمان، تومور به طور کامل حذف گردید. تشخیص بافت شناسی، لیومیوم پیشابراه بود. بعد از جراحی، علایم بیمار کاملاً بهبود یافت.

واژه‌های کلیدی : پیشابراه، لیومیوم، نئوپلاسم پیشابراه

مقدمه

تقریبی $4/5 \times 3/5$ سانتی‌متر مشاهده گردید که از مجرای خارج و Meatus را کاملاً پوشانده بود. در سیستواور تروسکوبی انجام شده، توموری مشاهده گردید که از Meatus تا نزدیک به دو سانتی‌متری پیشابراه ادامه داشت. این تومور حدود سه چهارم پیشابراه را به طور حلقوی از ساعت ۵ تا ۲ (درجت عقربه‌های ساعت) در برگرفته بود. جدار مثانه، خطوط عرضی خفیف داشت و سوراخ‌های حالبی طبیعی بود. معاینه مهبلی نیز طبیعی بود. سپس اقدام به حذف کامل تومور و ترمیم Meatus شد. بافت شناسی تومور، سلول‌های دوکی شکل خوش خیم بدون میتوز را نشان داد. تومور از باندل‌های درهم رونده سلول‌های عضلات صاف تشکیل شده و تشخیص، لیومیوم بود (تصاور شماره ۱، ۲، ۳). بعد از عمل جراحی، علایم بیمار به طور کامل بهبود یافت. در پی گیری ده ماهه، بیمار هیچ شکایتی نداشت.

اگرچه لیومیوم مجرماً تواند در هر نقطه‌ای از دستگاه ادراری - تناسلی مشاهده گردد^(۱)، در خانم‌ها بی‌نهایت نادر می‌باشد^(۲). تاکنون در بررسی مقالات، ۳۵ مورد لیومیوم مجرماً در خانم‌ها گزارش شده است^(۳). در این مقاله یک مورد جدید از لیومیوم مجرماً گزارش می‌شود.

معرفی بیمار
بیمار خانمی ۲۲ ساله و متاهل می‌باشد که با تاریخچه‌ای ۲ ساله از یک توده در ناحیه meatus مراجعه نمود. توده در ابتدا کوچک بوده و به تدریج بزرگ شده است. در سه ماه اخیر، بیمار بدون عفونت ادراری، دچار تکرر ادرار، افزایش ادرار در شب و کاهش قدرت جریان ادرار شده است. بیمار لکه بینی نداشته ولی در چند ماه اخیر از درد خفیف موقع مقارت شاکی بوده است. در معاینه فیزیکی، توده‌ای به ابعاد

✉ مشهد: بیمارستان قائم (عج)، بخش اورولوژی

* متخصص اورولوژی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مشهد

** متخصص اورولوژی، عضو هیأت علمی (استادیار) دانشگاه علوم پزشکی مازندران

⌚ تاریخ دریافت: ۸۲/۱۰/۲۱

⌚ تاریخ تصویب: ۸۳/۳/۱۳

بحث

لیومیوم‌ها تومورهای خوش‌خیم با منشأ عضلات صاف هستند و به طور شایع در دستگاه تناسلی زنان مشاهده می‌گردند^(۳). این تومور به ندرت در دستگاه ادراری دیده می‌شود. با این حال بیشترین عضو در گیر، کلیه می‌باشد^(۴،۵). لیومیوم در سایر اندام‌ها از جمله پروستات، مثانه، آلت، کیسه بیضه، طناب اسپرماتیک، اپیدیدیم و کیسه منی گزارش گردیده است^(۵،۶).

لیومیوم پیشبراه در زنان، ده برابر شایع‌تر از مردان می‌باشد^(۶،۲). لیومیوم در هر قسمتی از پیشبراه ممکن است مشاهده گردد، اما به طور شایع در قسمت‌های نزدیک‌تر مشاهده می‌گردد^(۵،۲). میانگین سنی در هنگام تظاهر عالیم بالینی، ۳۹/۸ سال است^(۳). عالیم شایع در هنگام مراجعة شامل عفونت ادراری (۶۴/۳ درصد)، وجود یک توده (۵۰ درصد) و مقاربت دردناک (۲۸/۵ درصد) می‌باشد^(۲). انسداد ادراری، یک شکایت نادر است^(۷). عموماً لیومیوم‌هایی که از دیواره خلقی پیشبراه منشأ بگیرند، شایع‌تر بوده و ممکن است خود را با مقاربت دردناک نشان دهند. تومورهایی که از دیواره جانبی یا قدامی پیشبراه منشأ بگیرند به طور شایع‌تر همراه با عفونت ادراری و حضور یک توده می‌باشند^(۲).

لیومیوم در معاینه، سفت و غیر حساس است و حدود مشخص دارد. از نظر اندازه معمولاً کوچک‌تر از یک سانتی‌متر قطر دارد ولی لیومیوم با قطر ۴۰ سانتی‌متر نیز گزارش شده است. ضایعات کوچک‌تر معمولاً بدون پایه می‌باشند ولی ضایعات بزرگ‌تر معمولاً پایه‌دار بوده و از نوک Meatus خارج می‌شوند^(۳). تشخیص افتراقی لیومیوم مجرأ شامل کارنکول (urethral caruncle)، دیورتیکول پیشبراه، پرولاپس مجرأ، پاپیلوما، کیست مجرای گارتner، اورتروسل اکتویک، کیست‌های پاراایورتزال مادرزادی، پولیپ‌های فیبرو، کارسینوم پیشبراه و تومورهای مزانشیمال می‌باشد^(۳،۹،۸).

تصویر شماره ۱: بافت تومورال با طرح فاسیکولر، گردبادی و بدون میتوز مشاهده می‌شود که از سلول‌های کشیده و واکوئل‌هایی در اطراف هسته تشکیل شده است (رنگ‌آمیزی H&E $\times 100$).

تصویر شماره ۲: همان نما با درشت‌نمایی $\times 400$ - رنگ‌آمیزی H&E

تصویر شماره ۳: رنگ‌آمیزی اینمنی- بافتی- شیمیایی لیومیوم در نمونه مورد نظر با مارکر گیرنده استروژن (ER)، نشان دهنده وجود گیرنده‌های استروژن در سلول‌های لیومیوم می‌باشد (درشت‌نمایی $\times 400$).

دارند، تشکیل شده است. کمتر از نه میتوz در HPF لیومیوم باید مشاهده گردد. اگر تعداد میتوz مشاهده شده بیشتر باشد، تومور بدخیم تلقی می شود^(۳).

درمان لیومیوم پیشابرآ حذف کامل ضایعه به وسیله جراحی باز یا در ضایعات نزدیک مجرأ و مثانه از طریق برش ضایعه از طریق پیشابرآ می باشد^(۵). عود، نادر بوده و تنها در دو بیمار گزارش شده است^(۳). بدخیمی تاکنون گزارش نشده است^(۱۱) و پیش آگهی عالی می باشد^(۳).

سبب شناسی قطعی مشخص نیست اما به نظر می رسد تومور حساس به هورمون می باشد^(۷,۸). رشد تسريع یافته تومور هنگام حاملگی گزارش شده است. همچنین همراهی لیومیوم پیشابرآ و رحم نیز گزارش شده است که از حضور یک نوپلاسم وابسته به هورمون حکایت می کند^(۱۰,۱۱). در بیمار مذکور همراهی لیومیوم رحم با لیومیوم پیشابرآ مشاهده نگردید.

از نظر بافت شناسی لیومیوم از فیرهای عضلات صاف در هم رونده و منتشر که معمولاً بافت واحدی

فهرست منابع

1. Saad AG, Kaouk JH, Kaspar HG, Khauli RB. Leiomyoma of the urethra: report of 3 cases of a rare entity. *Int J Surg Pathol*. 2003; 11(2): 123-6.
2. Lee MC, Lee SD, Kuo HT, Huang TW. Obstructive leiomyoma of the female urethra: report of a case, *J Urol*. 1995; 153(2): 420-1.
3. Cheng C, Mac-Moune Lai, Chan PS. Leiomyoma of the female urethra: a case report and review. *J Urol*. 1992; 148(5): 1526-7.
4. Ikeda R, Suga K, Suzuki K. MRI appearance of a leiomyoma of the female urethra. *Clin Radiol*. 2001; 56(1): 76-9.
5. Yusim IE, Neulander EZ, Eidelberg I, Lismer LJ, Kaneti J. *Scand J Urol Nephrol*. 2001; 35(4): 295-9.
6. Mira JL, Fan G. Leiomyoma of the male urethra: a case report and review of the literature. *Arch Pathol Lab Med*. 2000; 124(2): 302-3.
7. Leung YL, Lee F, Tam PC. Leiomyoma of female urethra causing acute urinary retention and acute renal failure. *J Urol*. 1997; 158(5): 1911-2.
8. Menchinelli P, De Giovanni L, Capozzoli A, Weir JM, Ronzoni G. Leiomyoma of the female urethra. *Arch Ital Urol Androl*. 2003; 75(2): 124-5.
9. Dioszeghy G, Kiss A, Kondas J. Leiomyoma of the female urethra. *Int Urol Nephrol*. 1998; 30(5): 603-7.
10. Rodriguez Alonso A, Perez Garcia D, Nunez Lopez A, Gonzalez Pineiro A, Ojea Calvo A, et al. Leiomyoma of the female urethra. *Actas Urol Esp*. 2000; 24(9): 753-6.
11. Alvarado-Cabrero I, Candanedo-Gonzalez F, Sosa-Romero A. Leiomyoma of the urethra in a Mexican woman: a rare neoplasm associated with the expression of estrogen receptors by immunohistochemistry. *Arch Med Res*. 2001; 32(1): 88-90.